31995R2135

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2135/95

(1995. gada 7. septembris),

ar ko paredz sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus eksporta kompensāciju piešķiršanai cukura nozarē

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1981. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1785/81 par cukura tirgu kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1101/95 ([2]), un jo īpaši tās 17. panta 15. punktu,

tā kā Nolīgums par lauksaimniecību, kas parakstīts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā, še turpmāk "Nolīgums", jo īpaši paredz izmaiņas cukura eksportam piemērojamos noteikumos; tā kā pamata Regulas (EEK) Nr. 1785/81 II sadaļu (tirdzniecība ar trešajām valstīm) saistībā ar šo Nolīgumu pārskatīja ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3290/94 ([3]); tā kā līdz ar to būtu jāpārskata arī sīki izstrādātie piemērošanas noteikumi eksporta kompensāciju piešķiršanai cukuram, ko paredz Komisijas Regulas (EEK) Nr. 394/70 ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2529/94 ([5]), un (EEK) Nr. 1469/77 ([6]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1714/88 ([7]), atceļot minētās regulas, bet paturot spēkā tos noteikumus, kuri joprojām attiecas uz kompensāciju sistēmas piemērošanu;

tā kā lielkristālu cukuram, kuru ražo no baltā cukura vai rafinēta jēlcukura, polarizācijas pakāpe ļoti bieži ir zemāka par 99,5 %; tā kā, paturot prātā izmantotās izejvielas augsto tīrības pakāpi, kompensācijai par lielkristālu cukuru vajadzētu būt pēc iespējas tuvākai kompensācijai par balto cukuru; tā kā būtu jānosaka precīza lielkristālu cukura definīcija;

tā kā intervences cenas baltajam cukuram un jēlcukuram ir noteiktas, neņemot vērā uzglabāšanas nodokli, kuru paredz Regulas (EEK) Nr. 1785/81 8. pants; tā kā tomēr būtu jāņem vērā šā nodokļa ietekme uz cukura cenām, un eksporta kompensācijas būtu jānosaka saistībā ar to;

tā kā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visām attiecīgajām personām Kopienā, būtu jānosaka standarta metode saharozes satura noteikšanai zināmos produktos; tā kā ir jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz gadījumiem, kad minētā metode neļauj noteikt kopējo saharozes saturu;

tā kā sīrupiem ar relatīvi zemu tīrības pakāpi saharozes saturs būtu jānosaka pēc vienotas likmes, pamatojoties uz ekstrahējamā cukura saturu;

tā kā pirms baltā cukura eksporta uz trešajām valstīm to aizvien biežāk uzglabā neiesaiņotu ostu noliktavās un tvertnēs, iesaiņošanu maisos veicot īsi pirms iekraušanas kuģī vai pat uz kuģa klāja; tā kā tādējādi šīs darbības attiecīgajā ostā ietver kopēju tādas tvertnes izmantošanu, kurā tiek uzglabāts cukurs no dažādiem cukura ražošanas uzņēmumiem, kurš tādēļ sajaucas; tā kā, lai varētu pretendēt uz kompensācijas avansa maksājumiem, kā tagad paredz noteikumi, cukurs jāuzglabā apstākļos, kas ļauj to fiziski atpazīt, tādēļ tā sajaukšana ar citu cukuru nav pieļaujama; tā kā šī situācija tādējādi neļauj lielākajai daļai Kopienas cukura, kuru eksportē uz trešajām valstīm, pretendēt uz eksporta kompensāciju avansa maksājumiem;

tā kā, turklāt, baltā cukura īpašās iezīmes, respektīvi, tā augstā tehniskā un komerciālā viendabīguma pakāpe, dod iespēju atvieglot ierobežojošos noteikumus šim produktam, vienlaikus nodrošinot produkta eksportu pēc kompensācijas izmaksas; tā kā šajos apstākļos no dažādiem avotiem nākuša baltā cukura sajaukšana vienā uzglabāšanas vietā būtu ar zināmiem nosacījumiem (jo īpaši pakļaujot to uzraudzībai) atļaujama eksporta kompensāciju avansa maksājumu nolūkos, grozot attiecīgos noteikumus cukura sektorā;

tā kā izoglikozes un inulīna sīrupa eksporta kompensāciju piešķiršanai būtu jānosaka ierobežojumi attiecībā uz fruktozes un polisaharīdu saturu, lai nodrošinātu, ka kompensācijas piešķirtu tikai par atbilstīgiem produktiem; tā kā inulīna sīrupam ražošanas kvotas un ražošanas nodokļi ir noteikti tajā pašā līmenī kā cukuram un izoglikozei, piemērojot koeficientu 1,9; tā kā līdz ar to kompensācija inulīna sīrupam būtu jānosaka, izmantojot šo koeficientu; tā kā eksporta kompensāciju izoglikozei un inulīna sīrupam būtu jānosaka katru mēnesi līdz ar citām kompensācijām cukura sektorā;

([1]) OV L 177, 1.7.1981., 4. lpp.
([2]) OV L 110, 17.5.1995., 1. lpp.
([3]) OV L 349, 31.12.1994., 105. lpp.
([4]) OV L 50, 4.3.1970., 1. lpp.
([5]) OV L 269, 20.10.1994., 4. lpp.
([6]) OV L 162, 1.7.1977., 9. lpp.
([7]) OV L 152, 18.6.1988., 23. lpp.

tā kā no ekonomikas viedokļa ir vēlams paredzēt kompensāciju koriģēšanas iespēju gadījumos, kad notiek intervences cenu un melases cenu izmaiņas laikā starp to noteikšanu un faktisko eksportu;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cukura pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regula (EEK) Nr. 1785/81 17. pantā "lielkristālu cukurs" nozīmē cukuru, kas:

a) sastāv no lieliem kristāliem vismaz 5 mm garumā, kurus iegūst atvēsinot un lēni kristalizējot pietiekami koncentrētu cukura šķīdumu,

un

b) satur 96 % vai vairāk saharozes no svara sausā veidā, ko nosaka saskaņā ar polarimetrisko metodi.

2. pants

Regulas (EEK) Nr. 1785/81 17.a panta 2. punkta b) apakšpunktā un 17.c punktā eksporta kompensāciju nosaka, ņemot vērā Regulas (EEK) Nr. 1785/81 8. pantā minēto uzglabāšanas maksājumu, ko fiksē attiecīgajam tirgus gadam.

3. pants

1. Eksporta kompensācija uz 100 kg produktu, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 1. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ir vienāda ar pamata daudzumu, kas reizināts ar attiecīgā produkta noteikto saharozes saturu, plus, ja vajadzīgs, citu cukuru saturs, kas aprēķināts kā saharozes ekvivalents.

2. Neierobežojot 3. un 4. punktu, saharozes saturs plus, ja vajadzīgs, citu cukuru, kas izteikti kā saharoze, saturs, ir kopējais cukura saturs, ko iegūst, pielietojot Leina un Einona metodi (vara redukcijas metodi) šķīdumam, kas invertēts saskaņā ar Klergera-Hercfelda metodi. Kopējo cukura saturu, kuru nosaka saskaņā ar šo metodi, pārvērš saharozē, reizinot ar koeficientu 0,95.

3. Sīrupiem ar tīrības pakāpi ne mazāk kā 85 %, bet ar mazāk nekā 94,5 %, saharozes saturu plus, ja vajadzīgs, citu cukuru, kas izteikti kā saharoze, saturu nosaka pēc vienotas likmes 73 % no svara sausā veidā. Sīrupu procentuālo tīrības pakāpi aprēķina, dalot kopējo cukura saturu ar sausnas saturu un reizinot rezultātu ar 100. Kopējo cukura saturu nosaka saskaņā ar 2. punktā minēto metodi, un sausnas saturu – saskaņā ar areometrisko metodi.

4. Karamelizētajam cukuram, kas iegūts vienīgi no nedenaturēta cukura, kurš pieder KN kodam 1701, saharozes saturu plus, ja vajadzīgs, citu cukuru, kas izteikti ka saharoze, saturu nosaka, pamatojoties uz sausnas saturu. Sausnas saturu nosaka, pamatojoties uz atšķaidīta šķīduma blīvumu svērtajā attiecībā viens pret vienu. Sausnas satura noteikšanas rezultātu izsaka kā saharozi, reizinot to ar koeficientu viens.

Tomēr pēc lūguma, lai ņemtu vērā iepriekšminēto karamelizēto cukuru, faktisko izmantotās saharozes daudzumu plus, ja vajadzīgs, citu cukuru, kas izteikti kā saharoze, daudzumu, drīkst noteikt, ja karamelizētais cukurs izgatavots muitas noliktavas režīmā vai brīvas zonas režīmā, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

5. 1. punkta minētais pamata daudzums neattiecas uz sīrupiem ar tīrības pakāpi mazāk nekā 85 %.

4. pants

Ja balto cukuru, kas atbilst KN kodam 1701 99 10 un kas ražots no cukurbietēm vai cukurniedrēm, kuras ievāktas Kopienā, vai no jēlcukura, kas Kopienā ievests saskaņā ar atvieglojumu pasākumiem, uzglabā vaļējā veidā saskaņā ar muitas noliktavu vai brīvās zonas režīmu, kas paredzēts kompensācijas avansa maksājumiem, kā noteikts Padomes Regulā (EEK) Nr. 565/80 ([1]), šo cukuru drīkst, papildus darbībām, ko paredz Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3665/87 ([2]) 28. panta 4. punkts, tajā pašā uzglabāšanas vietā sajaukt ar citu balto cukuru, kas arī atbilst KN kodam 1701 99 10 un kam ir tāda pati izcelsme un līdzvērtīgas tehniskās īpašības kā iepriekšminētajam cukuram.

([1]) OV L 62, 7.3.1980., 5. lpp.
([2]) OV L 351, 14.12 1987, 1. lpp.

5. pants

Eksporta kompensācijas drīkst piešķirt tikai par produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 1. panta 1. punkta f) un g) apakšpunktos, ja šie produkti:

— ir iegūti ar glikozes izomerizāciju,

— to fruktozes saturs uz svaru sausā veidā ir ne mazāk kā 41 %

un

— to kopējais polisaharīdu un oligosaharīdu, to skaitā di- un trisaharīdu, saturs uz svaru sausā veidā ir ne vairāk kā 8,5 %.

Izoglikozes saturu sausnā nosaka, pamatojoties uz atšķaidīta šķīduma blīvumu svara attiecībā viens pret vienu, vai, produktiem ar ļoti augstu blīvumu, ar žāvēšanu. Kompensāciju nosaka katru mēnesi.

6. pants

Eksporta kompensācijas drīkst piešķirt tikai par produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 1. panta 1. punkta h) apakšpunktā, ja šie produkti:

— ir iegūti tūlīt pēc inulīna vai oligofruktozes hidrolīzes,

— to fruktozes saturs uz svaru sausā veidā ir ne mazāk kā 80 %

un

— to kopējais polisaharīdu un oligosaharīdu, to skaitā di- un trisaharīdu, saturs uz svaru sausā veidā ir ne vairāk kā 8,5 %.

Eksporta kompensācija par produktiem, kas uzskaitīti Regulas (EEK) Nr. 1785/81 1. panta 1. punkta h) apakšpunktā, uz 100 kg sausnas ir vienāda ar šīs regulas 1. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētajiem produktiem noteikto eksporta kompensāciju, kas reizināta ar koeficientu 1,9. Kompensāciju nosaka katru mēnesi.

7. pants

Ja laikā starp:

— dienu, kad iesniedz pieteikumu eksporta licencei, ja kompensāciju nosaka periodiski, vai

— piedāvājumu iesniegšanas pēdējo datumu, ja kompensāciju nosaka piedāvājumu konkursā,

un eksporta dienu rodas izmaiņas cukura vai melases cenās, kas noteiktas, ievērojot Regulu (EEK) Nr. 1785/81, drīkst pieņemt noteikumu par kompensācijas koriģēšanu.

8. pants

Regulas (EEK) Nr. 394/70 un (EEK) Nr. 1469/77 ar šo ir atceltas.

9. pants

Šī regula stājas spēkā 1995. gada 1. oktobrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1995. gada 7. septembrī.

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER